

Kirkerådet
Postboks 799 Sentrum
Rådhusgata 1-3
0106 Oslo

Nesodden 03.06.2015

HØRINGSSVAR

Veivalg for fremtidig kirkeordning

Nesodden kirkelige fellesråd har behandlet denne saken i to møter, 29. april og 2. juni 2015. Det å utarbeide gode og velbegrunnede svar til denne høringen har vært krevende. Dette skyldes både omfanget av høringen som sådan, men også den tid som er stilt til rådernes disposisjon har vist seg å være en ytterligere kompliserende faktor.

Det har vist seg vanskelig å diskutere seg frem til en enstemmig uttalelse. Nesodden kirkelige fellesråd velger derfor å sende inn en uttalelse som viser de ulike synspunkt som har blitt fremmet i forhold til vært enkelt spørsmål i høringen. Det vi med dette ønsker å vise er mangfoldet i standpunkter, knyttet til disse viktige spørsmål, som finnes lokalt i kirken på Nesodden.

HØRINGSSVAR

Spørsmål 1

Bør det gjøres endringer i fordelingen av oppgaver og myndighet mellom lokalt, regionalt og nasjonalt nivå? I så fall hvilke og hvorfor?

Svar:

To av fellesrådets medlemmer er av den oppfatning at den pågående kommunereformen også vil ha stor innvirkning på Den norske kirkes fremtidige organisering. De mener det må opprettes nye robuste fellesråd på kommunalt nivå. Hvor store fellesrådsområdene vil bli avhenger av fremtidig kommunestruktur. Målet med å etablere robuste fellesrådsområder skal være å sikre en profesjonell håndtering av alle oppgaver som i lov er tillagt fellesrådene. I tillegg til det ansvar som nå følger av lov og forskrift mener disse medlemmene at fellesrådsområdene skal ha arbeidsgiveransvaret for alle tilsatte, også prestene. Dersom man får store nok fellesrådsområder vil dette gjøre det mulig å profesjonalisere og kvalitetsheve kirkens forvaltning på alle områder, det være seg personal, administrasjons og økonomiforvaltning, eller forvaltning av bygg og anlegg.

En ny kirkeordning må sikre at lokalmenigheten får reelt ansvar for sin egen utvikling både økonomisk og administrativt. Det synes også naturlig at lokalmenigheten får en viktig stemme i forbindelse med ansettelse. Dette løses ved lokalmenighetens representasjon i fellesrådet som skal ha arbeidsgiveransvaret for alle tilsatte. Soknets status som selvstendig juridisk enhet og kirkens grunnenhet forventes videreført ved eventuelle endringer i lovverket knyttet til Den norske kirke.

To andre av fellesrådets medlemmer mener at den nåværende oppgave- og myndighetsfordeling mellom de ulike nivåer og organer i hovedtrekk bør videreføres.

Prosten mener den nåværende oppgave- og myndighetsfordeling i hovedtrekk videreføres, men mener at fellesrådsområdet kan med omfatte flere sokn, enten det kommer som en følge av kommunereformen, eller man legger fellesrådet på prostinivå som omfattes av flere kommuner. Dette vil gjøre det mulig å profesjonalisere kirkens forvaltning og en mer effektiv organisering.

Bispedømmerådet skal ivareta den strategiske ledelsen av bispedømmet og forankringen til det nasjonale nivået, og er det politiske organet for fordeling av statlige tilskudd til lokalmenighetene.

Ett av fellesrådets medlemmer mener at man bør avvete resultatet av en eventuell kommunesammenslåing før man tar stilling til dette spørsmålet

Spørsmål 2.

Deler høringsinstansen Kirkerådets vurdering om at dagens finansieringsordning er den beste til å sikre en bred folkekirke?

Svar:

Tre av fellesrådets medlemmer ønsker at dagens ordning, med i all hovedsak kommunal finansiering av lokalkirkens drift, videreføres som i dag. Den nærhet det er mellom kirke og kommune er av stor verdi både for kirken selv og for lokalsamfunnet. Disse medlemmene er også av den klare oppfatning at dersom målet om en landsdekkende folkekirke skal realiseres, så kan ikke de økonomiske båndene mellom den lokale kirke og kommunen kuttes over.

To andre av fellesrådets medlemmer, samt prosten, mener fortsatt finansiering av Den norske kirke over kommunale og statlige budsjetter er den beste måte til å sikre en bred folkekirke med en kirkelig nærhet og tilstedeværelse i alle lokalsamfunn.

Spørsmål 3

Dersom dagens finansieringsordning for Den norske kirke faller bort, hvilken ordning vil høringsinstansen gå inn for? Begrunn synspunktet.

Svar:

Fem av fellesrådets medlemmer, samt prosten, oppfatter kirkeforliket fra 2008 dithen at dagens finansiering av Den norske kirke skal videreføres. Vi finner det derfor ikke riktig å drøfte alternative finansieringsordninger før dette aktualiserer seg som en problemstilling.

Ett av fellesrådets medlemmer mener at det bør innføres livssynsavgift. Dette vil, etter dette medlemmets mening, føre til at færre vil vurdere å melde seg ut av kirken. Kirken vil i større grad være åpen for alle, ikke bare medlemmene

Spørsmål 4

Hvordan kan kirkestrukturen forenkles for at knappe ressurser kan bli rasjonelt utnyttet?

Svar:

Tre av fellesrådets medlemmer ønsker seg en kirkeordning med tre nivåer. Gitt at det opprettes robuste og bærekraftige fellesrådsområder mener disse medlemmene at den nye kirkeordningen bør bestå av tre følgende nivåer: Kirkemøte, Fellesråd og Menighetsråd.

Denne modellen legger opp til at alle ansatte lokalt har fellesrådet som sin arbeidsgiver. Kirkelige medarbeidere som ikke har soknet/fellesrådet som sitt arbeidssted har sitt ansettelsesforhold knyttet til Kirkemøtet. Disse medlemmene mener å se en tendens til økt kirkelig byråkratisering, f. eks i forhold til arbeidet med implementering av Trosopplæringsplanen. Det er viktig at denne tendensen stoppes og at denne uheldige og unødvendige utviklingen snus.

En nødvendig konsekvens av forslaget om at kirkeordningen inneholder tre nivåer, er at bispedømmerrådet som demokratisk organ nedlegges. Biskopen har behov for et administrativt apparat knyttet til sin virksomhet. Hvor stor denne administrasjonen skal være og hva biskopens administrasjon skal ha av arbeidsoppgaver er et av de spørsmål som arbeidet med ny kirkeordning må avklare.

Det følger også av disse medlemmenes standpunkt at det må utredes ny valgordning til Kirkemøtet.

Et av fellesrådets medlemmer mener den nåværende oppgave- og myndighetsfordeling mellom de ulike nivåer og organer bør i hovedtrekk videreføres.

Prosten og et av fellesrådets medlemmer mener den nåværende oppgave- og myndighetsfordelingen mellom de ulike nivåer og organer i hovedtrekk bør videreføres, men Fellesrådet kan med fordel omfatte et større område. Dette vil bidra til mindre byråkratisering i lokalkirken, og økt profesjonalisering av de administrative og merkantile stillingene. Det vil også bidra til å spisse oppgavefordelingen mellom fellesråd og menighetsråd, og kan frigjøre ressurser til daglige ledelse på soknenivå.

Et annet av fellesrådets medlemmer ønsker en reduksjon til tre nivåer, men er litt usikker på hvilket organs som bør fjernes. Dette medlemmet mener at dersom en tenker seg at kirken skal bygges fra grunnen av, så vil et lokalt, et regionalt og et sentralt nivå ville være en god løsning. Det regionale nivået kan da være fellesråd eller prosti der dette nivået ivaretar det som i dag fellesrådet har ansvar for inkludert arbeidsgiveransvaret for prestene. Det beste hadde vært om kommunesammenslåingene hadde kommet får endringene i kirkestruktur. En kan tenke seg en strukturendring i to faser. 1. fase: innføre en arbeidsgiverlinje for alle ansatte, også prestene. Om prosten skal få denne oppgaven synes naturlig. 2. fase: Når kommunesammenslåingsperioden er avsluttet bør det foretas en reduksjon til tre nivåer. At bispedømmerrådet tas bort er dette medlemmet enig i. Prostigrensene bør tegnes på nytt der en tar hensyn til de nye storkommunene.

Spørsmål 5

Har høringsinstansen synspunkter på kriteriene for soknestørrelse og sokneinndeling i en fremtidig kirkeordning?

Fire av fellesrådets medlemmer at soknene ideelt sett bør være av en slik størrelse at det kan etableres arbeidsfellesskap som blant forsvarer tilsetting av daglig leder i menighet. En oppbygging av soknene og menighetene som Den norske kirkes fundament krever at det også stilles til rådighet administrative ressurser på dette nivået. Når dette er sagt erkjenner disse medlemmene at det mange steder i Norges langstrakte land vil være uhensiktsmessig å etablere sokn basert på f. eks medlemstall. Konsekvensene vil da kunne bli at de geografiske avstandene blir for store. Soknets størrelse må derfor bestemmes med bakgrunn i en avveining av flere forhold. Nærhet til kirkens medlemmer og behovet for gode og hensiktsmessige arbeidsfellesskap er to av flere hensyn som må veies opp i mot hverandre.

To av fellesrådets medlemmer mener soknet fortsatt skal være den grunnleggende enhet i Den norske kirke. Kirkeordningen bør fastsette visse kriterier for en hensiktsmessig størrelse på sokn i den videre prosessen.

Prosten støtter intensjonene i begge de to foregående svar

Spørsmål 6

Bør ordningen med to organer for soknet (menighetsråd og fellesråd) videreføres?

Fire av fellesrådets medlemmer mener at det fortsatt skal være to organer knyttet til kirken lokalt, menighetsrådet i soknet og fellesrådet som samordnende organ på kommunenivå.

To andre av fellesrådets medlemmer ordningen med to organer for soknet bør videreføres med og menighetsrådet bør ha virksomhetsansvar for arbeidet i soknet.

Spørsmål 7

Hvis ordningen videreføres: På hvilket nivå bør fellesorgan for flere sokn ligge (kommunenivå eller annet nivå, f.eks. prostinivå eller bispedømmenivå)?

Svar:

Seks av fellesrådets medlemmer mener at fellesorganet for flere sokn må være fellesrådet og ligge på kommunenivå slik som i dag.

Prosten mener at dersom kommunereformen bidrar til større kommuner vil det være hensiktsmessig å legge fellesrådet på kommunenivå som også kan tenkes som et nytt prostinivå. Etter prostereformen i 2004 der prestene har prostiet som tjenestedistrikt har det vist seg som en tjenlig størrelse for å sikre betjening i alle sokn ved sykdom, vakanser, permisjoner o.l. Det bidrar også til en bredde i kompetanse, og gjør ikke soknene så sårbare.

Spørsmål 8

Hvis ordningen videreføres: Bør det gjøres endringer i oppgavefordelingen mellom menighetsråd og fellesråd?

Et enstemmig fellesråd, inkludert prosten, mener at man litt grovt kan det hevde at fellesrådet har ansvar for vedlikehold og drift at kirker og gravplasser samt fellesrådets ansatte, mens menighetsrådet har ansvar for menighetshus og virksomhetene i soknet. Dette er en

ansvarsfordeling som i prinsippet bør videreføres. Det bør likevel gjøres et arbeid som ytterligere klargjør ansvarsfordelingen mellom fellesrådet og menighetsråd. Det bør i denne sammenheng også klargjøres hvor lederansvaret for de ulike deler av virksomheten skal ligge.

Spørsmål 9

Bør all virksomhet i soknet underlegges styrings- og ledelsesansvaret til soknets organer?

Svar:

Et enstemmig fellesråd mener at reell styring og ledelse forutsetter at virksomhet og ressursbruk fordeles på fellesråd og menighetsråd.

Spørsmål 10

Hvordan bør daglig ledelse for virksomheten i soknet organiseres?

Fem av fellesrådets medlemmer mener at alle sokn ideelt sett burde være utstyrt med daglig leder. Denne daglige lederen bør kunne lede flere sokn dersom dette er hensiktsmessig. Daglig ledelse av menighet er primært en administrativ oppgave. De som tilsettes i slike stillinger bør derfor ansettes med bakgrunn i kompetanse knyttet til økonomi, administrasjon og personalforvaltning. Hovedregelen må være at daglig leder av menighet er en annen enn soknepresten i menigheten.

Ett av fellesrådets medlemmer mener at alle sokn ideelt sett bør være utstyrt med daglig leder. Denne daglige lederen bør kunne lede flere sokn. Dersom det er hensiktsmessig at prestetjenesten inkluderes i soknets virksomhetsansvar, er det naturlig at presten kan, men ikke må, gis rollen som daglig leder i en fremtidig kirkeordning.

Prosten mener det er to typer ledelse i Den norske kirke:

- a) Strategisk, åndelig og faglig ledelse
- b) Administrativ ledelse

Disse vil til en viss grad gripe inn i hverandre, men «daglig ledelse» omfattes av begge. En todelt ledelse slik den vi finner i skole/høyskole og helsevesenet kan sikre en helhetlig ledelse på alle nivåer på denne måten:

- 1) Biskop – stiftsdirektør – (bispedømmerådsleder)
- 2) Prost – Kirkeverge/prostidirektør – (Fellesrådsleder)
- 3) Sokneprest – saksbehandler – (menighetsrådsleder)

Spørsmål 11

Hvilken rolle bør biskopen ha i en fremtidig kirkeordning?

Fire av fellesrådets medlemmer mener at biskoper i Den norske kirke først og fremst skal ta vare på den apostoliske lære etter Guds ord og vår kirkes bekjennesskrifter. Biskopene skal påse at Ord og sakramenter forvaltes rett. Det er også ønskelig at biskopene samlet, f. eks i bispemøtet, har beslutningsmyndighet i lærespørsmål. Videre skal biskopene gjennom sitt tilsynsansvar gi råd og veiledning til menighetsråd og fellesråd slik at de utfører sitt arbeid i lojalitet til og i tråd med den evangelisk-lutherske lære. Biskopen skal kunne gi bindende pålegg knyttet til presters tjenesteutøvelse, men ikke i forhold til andre kirkelige tilsatte. Det

er etter disse medlemmenes mening mulig å se for seg at biskopene inntar en rolle lik den fylkesmannen har i statsapparatet. Fylkesmannens tilsynsansvar overfor kommuner og fylkeskommuner er hjemlet i kommunelovens §§60 a-e. En tilsvarende bestemmelse kunne med fordel ha vært innlemmet i biskopenes tjenesteordning.

Ett av fellesrådets medlemmer mener at biskopen bør lede prestatjenesten og utøve arbeidsgiverfunksjoner overfor prestene.

Prosten mener biskopen bør lede prestatjenesten og muligens alle de vigslede tjenestene, siden det er biskopen som ordinerer og vigsler til tjeneste. Den daglige ledelsen kan delegeres til et tjenlig nivå, slik det fungerer i dag med prostene som arbeidsledere, og koordinerende sokneprester lokalt.

Spørsmål 12

Hvilke virkemidler bør biskopen ha for å kunne ivareta tilsynet på en god måte?

Svar:

Fire av fellesrådets medlemmer mener Den norske kirke må klare å skape et klart og tydelig skille mellom arbeidsgiveransvar og pastoralt lederskap. Det er det pastorale lederskapet biskopen skal forvalte. Alle bestemmelser rettet mot kirkelige ansatte må derfor vedtas og iverksettes av det organ som innehar arbeidsgiveransvaret. I og med at vi mener arbeidsgiveransvaret for prestene bør ligge på fellesrådsnivå, må eventuelle bestemmelser iverksettes av fellesrådet. Biskopen skal ikke ha andre virkemiddel til rådighet enn gjennom tilsyn å påpeke eventuelle mangler i forvaltningen av Ord og sakrament.

Et av fellesrådets medlemmer uttrykker uenighet med det foregående standpunkt.

Et annet av fellesrådets medlemmer ønsker å beholde to arbeidsgiverlinjer i kirken

Prosten viser til sitt svar under spørsmål 11

Spørsmål 13

Hvordan bør utpeking av biskoper skje i en fremtidig kirkeordning?

Fire av fellesrådets medlemmer mener tilsetting av biskoper bør skje av et bredt sammensatt ansettelsesutvalg utpekt av Kirkemøtet. Dette utvalget bør ha som oppgave å påse at bispekollegiet på en god måte speiler Den norske kirke med hensyn til kjønn, teologisk profil og geografi. Bispekollegiet må settes sammen på en slik måte at det fremmer mangfold og ikke ensretting.

To andre av fellesrådets medlemmer mener at dagens ordning bør bestå.

Spørsmål 14

Bør bispedømmerådet opprettholdes som rådsorgan på bispedømmenivå, og hva skal i så fall være bispedømmerådets rolle i kirkestrukturen?

Tre av fellesrådets medlemmer mener at Den norske kirke skal ha tre valgte nivåer: Kirkemøtet, Fellesråd og Menighetsråd. En konsekvens av dette synet er at bispedømmerrådet etter var mening bør avvikles.

Et annet medlem, samt prosten, mener bispedømmerrådet bør opprettholdes som et demokratisk valgt organ. Bispedømmerrådets oppgaver må vurderes i lys av plasseringen av arbeidsgiveransvaret.

Atter et annet medlem ønsker at det skal være fire nivåer i kirken.

Spørsmål 15

Hvilke oppgaver bør i så fall legges til bispedømmerrådet?

Svar:

Det vises til svar nr 14

Spørsmål 16

Bør alle ansatte ha den samme arbeidsgiver og hvilket organ bør dette i så fall være?

Svar:

Fem av fellesrådets medlemmer mener det kanskje viktigste spørsmålet knyttet til ny kirkeordning er hvordan man ivaretar et felles og helhetlig arbeidsgiveransvar. Disse medlemmene mener dette best ivaretas ved at de lokalt kirkelige tilsatte, også prestene, har Fellesrådet som sin arbeidsgiver og at alle andre kirkelige tilsatte har Kirkemøtet som sin arbeidsgiver. En slik ordning vil forplikte alle ansatte på vedtatte mål og strategier.

Ett av fellesrådets medlemmer mener arbeidsgiveransvaret for alle kirkelig tilsatte som arbeider i soknet bør legges til bispedømmerrådet med delegasjon til instanser på soknenivå som kan ivareta daglig ledelse og andre arbeidsgiverfunksjoner.

Prosten mener det kan være et viktig poeng i den fristilte kirken at arbeidsgivermyndighet bør ha en sammenheng med hvordan stillingen blir finansiert. Det taler for at bispedømmerrådet er prestenes arbeidsgiver, og et justert fellesrådsnivå (stor kommune/prosti) har de øvrige tilsatte. Arbeidsgiverfunksjoner delegeres til prostinivå for å ivareta en samlet ledelse for og av lokalkirken. Det samme gjelder tilsatte på soknenivå.

Spørsmål 17

I hvilken grad bør arbeidsgiverfunksjoner fordeles på de ulike organer? (Biskopen regnes i denne sammenheng som et organ).

Svar:

Fellesrådets medlemmer viser til svar avgitt under spørsmål 16.

Prosten mener arbeidsgiverfunksjonene bør samles i ett organ, men kan delegeres fra hhv. Biskop/bispedømmerråd og soknet.

Spørsmål 18

I hvilken grad bør det åpnes opp for lokale og regionale variasjoner i organiseringen av arbeidsgiveransvaret?

Svar:

Ett enstemmig fellestråd gir uttrykk for at primær standpunktet er at det ikke bør åpnes for dette. Dersom det likevel skulle vise at kommunereformen ikke fører til kommunestørrelser som gir store og robuste fellestråd, så kan det åpnes for samarbeid fellestrådsområder i mellom.

Prosten mener det ikke bør åpnes for lokale og regionale variasjoner.

Spørsmål 19

Hvordan bør man på best mulig måte ivareta særpreget til prestetjenesten og andre vigslede tjenester?

Svar:

Fem av fellestrådetts medlemmer mener særpreget til prestetjenesten og andre vigslede stillinger må ivaretas gjennom tjenesteordninger slik som i dag. Det er nødvendig å foreta en grenseoppgang og tydeliggjøring av ledelsesansvar for eksempel i forbindelse med planlegging og gjennomføring av gudstjenester.

I ett hvert fellestrådsområde bør det være en kirkefagsjef. Om fellestrådsområdene er store nok bør de nåværende prostene gå inn i denne rollen. Dersom dette ikke lar seg gjøre bør en av prestene inneha denne rollen. Det er mulig å se for seg at denne presten, gjennom delegert myndighet, utøver arbeidsgiveransvar i forhold til andre prester i fellestrådsområdet.

Ett av fellestrådetts medlemmer er uenig i flertallets standpunkt i dette spørsmålet

Prosten mener prestetjenesten og andre vigslede tjenester ivaretas ved tjenesteordninger som knytter tjenesten til biskopens tilsyn, som en følge av ordinasjon og vigsling.

Spørsmål 20

Har høringsinstansen synspunkter på Kirkemøtets rolle i kirken?

Fem av fellestrådetts medlemmer, samt prosten, mener at Kirkemøtet som i dag, skal gjøre vedtak på overordnet nivå i alle forhold som vedrører kirken som helhet. Unntaket knytter seg til spørsmål av læremessig karakter, hvor disse medlemmene mener at bispemøtet skal ha det avgjrende ordet.

Ett av medlemmene mener Kirkemøtets sammensetning bør videreføres som i dag.

Spørsmål 21

Har høringsinstansen synspunkter på hvordan Kirkemøtet skal settes sammen?

Svar:

To av fellestrådetts medlemmer mener at bispedømmerrådet bør avvikles så må det utredes andre valgordninger til Kirkemøtet. En folkekirke skal og må ledes av folket. En ny kirkeordning må derfor sette på plass en valgordning til Kirkemøtet som sikrer at det rent

faktisk er ordinære kirkemedlemmer som tar sete i Kirkemøtet. Fellesrådsansatte og geistlige skal ikke automatisk ha plass i Kirkemøtet som i dag. Biskopene skal gis tale og forslagsrett, men ikke stemmerett. Alle lærespørsmål avgjøres av bispemøtet.

To andre av fellesrådets medlemmer mener at det, for å ivareta en maktbalanse og sikre en forsvarlig behandling av læresaker, er nødvendig å videreføre den type sikringer som i dag ligger i Kirkemøtets forretningsorden § 2-4, og slike bestemmelser bør tas inn i selve kirkeordningen. Det bør også etableres særlige prosedyrer for vedtak i andre saker av stor viktighet, for eksempel endringer i grunnleggende bestemmelser i kirkeordningen.

Prosten mener Kirkemøtets sammensetning bør gjenspeile medlemstallene i de ulike bispedømmene. Det må sikres en balanse slik at ikke geistlige og fellesrådsansatte får for stor plass i møtet, men at folkevalgte representanter utgjør hovedtyngden av møtet. Fordi Kirkemøtet vedtar liturgisaker og andre bestemmelser vedrørende kirkebygg og bruk av kirkene, må biskopene ha stemmerett.

Et annet av fellesrådets medlemmer mener det er mye kirkelig kompetanse blant ansatte og geistlige som gjør at disse bør delta på lik linje med de folkevalgte, men det er mulig at balansen i dag er noe skjev.

Spørsmål 22

Har høringsinstansen synspunkter på Bispemøtets oppgaver og rolle i kirkeordningen, herunder forholdet til Kirkemøtet og Kirkerådet?

Svar:

Fire av fellesrådets medlemmer mener Bispemøtet først og fremst skal være et organ som tar stilling i spørsmål av læremessig karakter. Utover dette skal bispemøte brukes som høringsinstans i alle saker som kommer til behandling i Kirkemøtet.

Ett av fellesrådets medlemmer mener Bispemøtet også i en fremtidig kirkeordning bør være et sentralt organ med ansvar for å samordne de oppgaver som er tillagt de enkelte biskopene samt ivareta helhetskirkelige spørsmål. Dette medlemmet viser også til prostens standpunkt.

Prosten mener Bispemøtet også i en fremtidig kirkeordning bør være et sentralt organ med ansvar for å samordne de oppgaver som er tillagt de enkelte biskopene samt ivareta helhetskirkelige spørsmål og saker som vedrører kirkens lære og liturgi.

Spørsmål 23

Har høringsinstansen synspunkter på spørsmålet om ledelse av biskopene?

Svar:

Et enstemmig fellesråd peker på at siden 2011 har Den norske kirke hatt fast preses og med det et tolvte bispeembete. Ordningen er for fersk til at det er hensiktsmessig å gjøre endringer pr. nå. Det er andre spørsmål knyttet til kirkeordningen som er viktigere enn hvordan biskopene ledes i det daglige.

Prosten mener Bispemøtets preses kan ivareta rollen som de øvrige biskopers nærmeste overhode.

Spørsmål 24

Har høringsinstansen synspunkter på Kirkerådets funksjon og sammensetning?

Svar:

Et enstemmig fellesråd mener Kirkerådet bør ha representanter fra alle bispedømmer og som i andre styresammenhenger stå ansvarlig overfor Kirkemøtet.

Spørsmål 25

Bør ordningen med en egen lærenemnd videreføres, og hvilken funksjon skal en slik nemnd i så fall ha?

Svar:

Et enstemmig fellesråd ønsker at lærenemnden i sin nåværende form avvikles og at de oppgavene lærenemnden håndterte overføres til bispemøtet.

Spørsmål 26

Har høringsinstansen synspunkt på hvordan ansvaret for samisk kirkeliv skal ivaretas i en fremtidig kirkeordning?

Svar:

Et enstemmig fellesråd har inntrykk er at dette håndteres på en god måte i dag, og har ingen forslag om endringer.

Spørsmål 27

Har høringsinstansen synspunkt på hvordan ungdomsdemokratiet og Ungdommens kirkemøte skal ivaretas i en fremtidig kirkeordning?

Svar:

Et enstemmig fellesråd er av den formening at ungdomsdemokratiet ivaretas på en god måte pr. i dag og har derfor ingen forslag til endringer på dette punkt.

Vennlig hilsen

Frank Willy Vindløv Larsen
Kirkeverge, Nesodden